

اسرائیل قحاوڑ گر، این پاپگاه امپریالیسم، فابودبا پد گردد

نهاده اسلامی، ملت ایران هیچ اندیشه نژاد گرائی را تحمل نخواهد کرد. صهیونیسم از ابتدای پیدایش بر ضد منافع ملی ایرانیان بوده است.

ستالینی با تأیید حکومت
بن گوریون از سوی دیگر علیه
مردم ستمدیده فلسطین
بد کارداری می کردند، روحانیت
صیل ایران در خط دفاع از مردم
فلسطین قرار گرفت.
روشنگریهای آیت الله کاشانی
و دادن پیام به زبانهای مختلف
برای مردم مسلمان جهان و
مرگزای متنیگهای
بزرگ بسود مردم فلسطین و
سخنرانی های سیاسی و تاریخی و
انتشار آنها در روزنامه ها، اندک
اندک شناخت دقیقتی را از
مواضع مردم فلسطین بوجود
می آورد.
با رسیدن دکتر محمد مصدق
به زمامداری، بحکم خصلت
عدالتخواهانه نهضت ملی ایران
موضوع دیبلماتیک دولت ملی نیز
آشکار گردید. وزیر امور خارجه
ایران باقر کاظمی روز یکشنبه
۱۶ تیرماه ۱۳۳۰ در مجلس
شورای ملی حاضر شد و اعلام
کرد:

دولت ایران دیروز تصمیم خودش را اجرا کرد و زنرال کنسولگری که در بیت المقدس بود منحل کرد و رسیدگی به کار آنجا را محول کرد به عمان و از این طرف هم دولت مصمم نیست راجع به شناسایی رسمی دولت سرائیل اقدام دیگری بکند و نماینده‌ای هم از اسرائیل در ایران قبول نکرده و نخواهد کرد.

کانونهای ارتقای و دربار و فراماسونی نیروهای آشکار و بینهان صهیونیستها نیز شرکت داشتند و لژ پهلوی برای آنان بویژه برای بخش‌های سرمایه‌داری یهود بصورت ستاد استوار دسیسه‌های ضدصدقی درآمد.

۱۳۲۲ و سقوط حکومت ملی،
ندک اندک دولت دست نشانده
ایران بروابط پنهانی خود با
سرائیل توسعه داد ولی مردم
همچنان در دفاع از فلسطینی‌ها
ایاديار ماندند و در اکتبر ۱۹۵۷
سیلادی همزمان با تجاوز مشترک
سرائیل و فرانسه و انگلیس به
کانال سوئز نمایش‌های سیاسی
چشمگیری از خود نشان دادند
از جمله حزب ملت ایران گروهی
زا و استگان خود را بطور رسمی
برای شرکت در نبرد علیه
سرائیل به سفارت مصر که
داوطلب می‌پذیرفت، معزوفی

کرد.
پس از پایان جنگ آیت الله
کاشانی مجلس ترحیمی برای
شهیدان پورت سعید در مسجد
رک اعلام کرد که هیأت حاکم
استه به بیگانه ار برگزاری ان
حلوگیری بعمل آورد.

سیاری از وزراء و کلای راماسون و سفیران کشورهای ارجنچی و نماینده رضاخان بردارسیه (نخستوزیر وقت) در آن شرکت نمودند دقیقاً در این مان سید ضیاء الدین طباطبائی شامل شناخته شده انگلیس در بودتای ۱۲۹۹ خورشیدی در سلطنت اسلامی مقدمات خریدن مین‌های عربها را برای همیونیستها فراهم می‌ساخت. گفته نماند، گروهی از یهودیان شنفر و ایراندوست که پس از قلاقل مشتروطیت خط خود را از همیونیستها جدا کرده بودند، این دوره همکاری با ییدحسن مدرس را برگزیده دند شموئل حیئم (مشهور به سیو حیئم) که به نمایندگی جلس در دوره پنجم نیز رسید مگام با یارانش نه تنها در یافته همیونیستها شرکت کردند، بلکه در شماره ۹ زنامه خود (حیئم) تاریخ ۲۳ مدر ۱۳۰۱ خورشیدی نوشت بعضی از دولتان علت عدم پسورد از جشن استقلال همراه (در صورتیکه موضوع استقلالی در بین نبود) سوال نودهاند، علت آنست که نظر اینکه ما از سیاست انگلیس استنفر و این جشن بدست آنها رست شده بود، از حضور در نین مجلسی خودداری نودیم».

وی در روزنامه و سخنرانی‌های
بود علیه صهیونیسم و استعمار
یتانتیا غالباً حمله میکرد و در
مکاری با مدرس و مخالفت با
بیکناتوری رضاخان تا آنجا پیش
نمی‌گشت که ب مجرم شرکت در کودتای
رهنگ محمود پولادین دستگیر
زندانی شد و پس از مدتی در
۱۳۱۰ خورشیدی
در آذربایجان گردید.

* * *

روزنامه‌ها و مجله‌های ایرانی از
سман ابتدای شروع مهاجرت
و دیدان جهان به فلسطین اخبار
وتاھی را نشر میدادند و گهگاه
خنگانی در مخالفت با
صهیونیست» و دفاع از مردم
سلطین بیان میداشتند اما
شتماهی شان غالباً کمایه بود و
ناآگاهی‌های سیاسی و
منطقه‌ای حکایت میکرد و
یاست کلی حاکم بر جامعه نیز
این بود که مردم مسلمان
مران حتی الامکان از وقایع
سلطین بدور باشند.

پیان جست چهادبیر دوم و
باز نهضت ملی ایران شکل
بگری را بوجود آورد. همزمان
تأسیس دولت پوشالی اسرائیل
، جناحهای راست موازنه مثبت
یات حاکمه ایران، فراماسونها
نگلوفیل‌ها و از یکسو بر
مردم فلسطین مشیر
شیده بودند و جناح چپ موازنه
بست که به تبعیت از سیاست

دیان جهان را به آن جا ببرید
و دشما هم شاه آنها بشوید!»
نقل از سفرنامه این کار از
حیرق سلطان عثمانی بطرور
رسمی با نیرنگهای گوناگون
حله عمل نزدیک شد بی آنکه
چیلد به مقام پادشاهی برسد!

در دوران انقلاب مشروطیت،
وودیان ایران در حال تردید
دند. سید جمال الدین واعظ
فهانی در کنیسه «جاداش» در
آن به متن رفت و برای «امت
سی» بتفصیل از مشروطیت و
دی سخن بسمیان آورد و
وشید تردیدها را از میان
اراد و با اینکه بر روی هم آن
م «از قول مسلمانان» گاه
شروع خواه و گاه
نممشروطه شدند و این شیوه
میان خود مسلمانان هم شیوع
شد. اما عده‌ای از آنها به
اهدان هم پیوستند. با تصویب
نون اساسی و پس از آن با
ویب متمم آن برای یهودیان و
گر پیروان دینها نیز حقوق
م شناخته شد چه طبق اصل
ششم متمم، «اهمی مملکت
iran در مقابل قانون دولتی
ساوی الحقوق» بودند و طبق
ل نهم «افراد مردم از حیث
ان و مال و مسکن و شرف
حفظ و مصون از هر نوع
ض» بشمار آمدند و میدانیم
آیت‌الله سید عبدالله بهبهانی
وان نخستین نماینده یهودیان
مجلس شورای ملی شرکت
رد و این خود نشان دهنده
قداد جامعه یهود ایران به
مای اسلام است.

استعمار بریتانیا از طریق
سلامیه بالفور در سال ۱۹۱۷
پلادی و عده تأسیس «کانون
لی» برای یهودیان
در سرزمین فلسطین داد و
جیان اصلی آن دژ بزرگ آسیا
بعنوان «اقوام غیر یهودی»
شمار آورد. در همین سال
نس یهود برسمیت شناخته شد
بلیغات آن در سرتاسر جهان
حمله ایران گسترش یافت.
در آن سالهای پرآشوب
اسوسان صهیونیست زیر
گوانهای گوناگون به ایران
آمدند و با آشفته کردن
گی سنتی یهودیان و تشویق
آن به مهاجرت به فلسطین به
لیغات خود وسعت بیشتری
دادند و سرانجام در سال
۱۹۴۸ میلادی سازمان
بیونیستهای ایران (انجمان
بیونیست) تأسیس گردید و
وهی را بسوی خود جلب کرد
ر سال ۱۹۴۹ میلادی زمانی
شورای مجمع اتفاق ملل مست
بارگ قیومیت فلسطین را به
بریتانیای کبیر داد، همین
هم در تهران جشنی بنام
نقلاً یهود بزرگزار کرد و

پرالیسیم این گذشته آرام
سانی متدينان مشرق زمین را
هم رسخت و خونریزی وقتل
رانگری را جانشین آن کرد.
آنچه را که در رابطه با ایران
آور باید شد، پیوندی است که
میتوانیم با فرماتاسنری از
جهانگردان آن را در گذر از

سو و بهانیت از سوی دیرین پیدا شدند و در خدمت نظام سلطنت بسیاری پهلوی آسیبهای اواني را به حاکمیت ملی هنگی ایران وارد می‌سازد.
آنی که استعمار در خط تکه بردن سرزمینهای اسلامی بالکانی‌زاپیون) و گسترش یشمه‌ها و ارزش‌های غربی قرار گفت، میرزا ملکم خان معروف، پاریس به سال ۱۸۷۳ می‌داندی، ملاقاتی بین ناصر الدین و مسیو ادولف کرمیو رئیس امنی آلیانس اسرائیلی ترتیب شده و پس از گفتگوهایی برای استین بار در تاریخ، یک کانون ایرانی، از شاه ایران می‌خواهد درباره یهودیان ایران میمهای جدیدی گرفته شود و خط اندیشه‌های جهانی یهود هه اندک اندک صبغه می‌ونیستی آن آشکار می‌شد، سهای در ایران ایجاد گردد. این مدرسه که بعدها در رسال ۱۸ میلادی (۱۳۱۶ قمری) می‌شود نه تنها یهودیان را محدود جلب کرد و آنان را از تهای مذهبی و تاریخی و دینی شرق (سفردادی) جدا نمود و زیر نفوذ تفکرات یونیستی یهودیت غربی (کننازی) قرار داد بلکه بسیاری اسلامان ایران هم که بمور از بدبستان سیاسی کشور شدند، این مدرسه بتحصیل

در سفر دوم ناصرالدین شاه روپا بسال ۱۸۸۸ میلادی، قاتلهای میل فراماسونهای اگ و استادان اعظم لژهای ممیت از جمله م-ر- دالراس نیب داده شد و از شاه تقداصاً یید تا به یهودیان ایران در ارهای فرهنگی که با یونیسکو پیوند یافته بود، مکهای بیشتری بسماید و ناصرالدین شاه که شاید از بطن و ن دسیسه‌های استعماری هی نداشت، باین امر رضایت در همین سفر است که در آن از ملاقات‌ها ادموند روچیلد سایه‌دار متهور یهودی که زینهای زیادی را از مردم طین غصب کرد یا به بهای بر خردباری نمود و به بیونیستها داد، حضور پیدا نمود و پس از گفتگوهای زیاد، شاه نادان و ناآگاه ایران با او یوید: «بعقیده من بهترین راه است که چون شما شروت دی دارید در محلی کشور رگی را خردباری کنید و

کشور ما یکی از سرزمینهای است که بعلتهای تاریخی و موقعه موضع جغرافیائی همه‌گاه اندیشه‌ها و دین‌ها و مذهب‌های گوناگون در آن حیات عقیدتی و اجتماعی داشته‌اند و در صورت عدم تجاوز به وجودان دینی و حریم ملی بحکم فرهنگ و آموزش‌های مبتنی بر ارزش‌های برین جامعه، بسیار کمتر از دیگر کشورهای جهان، اقلیتهاي دیني و ملي مورد آسيب قرار گرفته‌اند. در ایران اسلامی باعتبار «أهل کتاب» بودن مذاهب رسمي، زمانهای که کانونهای سیاسی یا اقتصادی در خط برهم زدن نظم و آرامش جامعه و آزار اقلیتها بتویژه یهودیان قرار می‌گرفتند، بشاهادت سندهای فراوان مجتهدان و علمای بزرگ مذهبی از آنان جانبداری و دفاع عمل می‌آورند و جز چند استثناء که از قشریگری نشأت می‌گرفت، برروی هم به نسبت کشورهای اروپائی میتوان ادعا کرد که یهودیان و دیگر اقلیتهاي ساکن ایران، اگر نه همگام اما در قرب مسلمانان در شادیها و اندوه‌های جامعه شرکت داشته‌اند.

از میانهای قرن نوزدهم میلادی بسیاری از تعصباً و نگرانیها و خامی‌ها جای خودشان را به تعلق ومداراً و پختگی می‌دادند که ناگهان بلای خانمانسوز صهیونیسم که واکنش اندیشه‌ها و فتره‌ای ضد یهود و نژادگرایانه اروپائی بود در پیوند با برداشت‌های قوم مداری و خونی موجود در بخشی از آموزش‌های یهودی، بگونه عامل سیاسی استعمار و سلطه‌های امپریالیستی در سرتاسر جهان از جمله در میهن ما آتش فروزی‌ها و فتنه‌انگیزی‌های جدیدی را بوجود آورد که بی‌هیچ تردید میتوان ادعا کرد، صهیونیسم که نخستین کنگره خود را به سال ۱۸۹۷ میلادی در بازل سوئیس تشکیل داد بصورت رائده سلطه‌طلبی‌های امپریالیسم در سرزمینهای اسلامی درآمد.

کشور فلسطین که اماکن مقدس سه دین بزرگ بشری، یهود و نصاری و اسلام را در خود دارد، از کهن‌ترین روزگاران مورد توجه معتقدان هر سه دین قرار داشته است بسیاری از یهودیان جهان، از جمله یهودیان ایران، برای زیارت و سیاحت بدانجا سفر میکردند و در بازگشت حتی بسان زائران کعبه، لقب « حاجی » میگرفتند. این امر عبادتی هیچگاه مورد مخالفت و ممانعت مقامات ایرانی یا فلسطینی اعم از عثمانی سا عرب قرار نگرفته است. آنان که تاریخ عربهای فلسطینی و سوریه را نوشته‌اند، تا بیش از پیدایش صهیونیسم همه گاه از مودت و دوستی پیروان « ادیان ثلاثة » در بیت المقدس حکایت می‌کنند.

آدمان‌ملت

ارگان حزب ملت ایران

صفحه پنجم

آلمانیها پس از ۳۶ سال برای بار دوم از امریکائیها پیشی گرفتند و بعنوان یک ملت با ۱۶/۵ درصد مددگاری طلا در مقام دوم پس از روسها قرار گرفتند.

در بازیهای کتونی مسکو با خارج بودن آمریکا و آلمان غربی از دور مسابقه‌ها، یکه تاز میدان روسها و آلمان شرقی هستند.

اما تحریم المپیک، این اولین باری نیست که دولتها بآن توسل می‌جویند، یکبار امریکائیها در ۱۹۳۶ کوشیدند که المپیک برلین را تحریم کنند ولی موفق نشدند.

افریقائیها دوبار بازیها را در ۱۹۷۲ و ۱۹۷۶ تحریم کردند.

گروهی از وزشکاران و کشورها بجای تحریم، صحنۀ بازیهای المپیک را بهترین مکان برای بازتاب بخشیدن به مخالفت خود با برخی مسائل سیاسی و اجتماعی دانسته‌اند. از آنجمله وزشکاران سیاه آمریکائی در المپیک مکریکوستی در ۱۹۶۸ شرکت کردند و هنگامیکه بر سکوی فهرمانی قرار گرفتند بجای اینکه در برابر نواختن سرود ملی و پراوراشتن پرچم کشور خود بحالات احترام بایستند، بعنوان اعتراض به خشونت و قساوت دولت امریکا نسبت به سیاهان، سرهای خود را بیز افکنند و مشتهای گره کرده خود را به آسمان پرتاب نمودند.

امسال نیز شانزده کشور که در بازیها شرکت کردند از بعنوان اعتراض به اشغال افغانستان توسط روسها بجای پرچمهای ملی خود پرچم المپیک را در استادیوم لنین مسکو برافراشتند.

این درست شیوه‌ایست که ایران نیز می‌بایست بر می‌گزید و بجای رفتنه راهی که به پروری از سیاست دولت امریکا نبایر شود، حق بود که در مسابقه‌ها شرکت می‌کرد و فریاد اعتراض خود را در آنجا بگوش جهانیان میرساند.

آرمان ملت در شماره ۳-سنه‌شنبه ۲۶ فروردین ماه ۱۳۵۹ در اینباره نوشت: «در وضعی که دولت کارت همچنان دولتهای دیگر جهان را به عدم شرکت در المپیک مسکو تشویق می‌کند مر ذهن ساده‌ای این تصمیم گیری نابهندگام را نوعی دنباله‌روی تلقی می‌کند».

«برخلاف گفته سخنگوی شورای انقلاب و درست به دلیل اینکه امریکا چنین تحریمی را عسوان کرده است، ایران نباید قهرمانان خود را از شرکت در المپیک مسکو می‌داشت».

باron پیر دو کوبرن بنیانگذار بازیهای المپیک نوین می‌گفت:

«در زندگی آچه مهم است پیروز شدن نیست بلکه خوب چنگیدن است». ما هم ترجیح داشت به میدان جنگ برویم و خوب هم بچنگیم و لو پیروز شویم.

آگهی تغییر مدیر تعصیه در شرکت منحله مروت با مسئولیت محدود ثبت شده بشماره ۸۵۸۸

با استناد صور تجلیه مجمع عمومی شرکاء مورخ ۱۳۵۹/۳/۲۶ آقای عبدالکریم احکامی به نشانی تهران خیابان آیت‌الله طالقانی ساختمان بار بعنوان مدیر نعمیه بعد مکمال انتخاب گردید.

اداره ثبت شرکتها و موسسات غیرتجاری تهران

آگهی تغییر محل شرکت ترنکار با مسئولیت محدود ثبت شده بشماره ۳۱۴۲۳

با استناد نامه شماره ۵۹/۱۰۳۲ مورخ ۵۹/۴/۱۰ مدیر عامل شرکت آدرس شرکت نشانی خیابان انقلاب بین مصدق و کالج شماره ۱۰۴۶ انتقال یافته است.

م-الف ۱۰۴۶

اداره ثبت شرکتها و موسسات غیرتجاری تهران

آگهی تغییر محل شرکت ترنکار با مسئولیت محدود ثبت شده بشماره ۱۰۶۴۵

با استناد نامه شماره ۵۹/۱۰۳۲ مورخ ۵۹/۴/۱۰ مدیر عامل شرکت آدرس شرکت نشانی خیابان انقلاب بین مصدق و کالج شماره ۱۰۴۶ انتقال یافته است.

م-الف ۱۰۶۴۵

اداره ثبت شرکتها و موسسات غیرتجاری تهران

آگهی حصر وراثت

حاجی سلسه کلگی سشاسمه ۵۸۰ همدان شرح داده‌گواست کلاسه ۱۴۷۲

شادروان حاجی سهی شناسمه ۳۰۴۳ در ناریج ۱۳۵۶/۱۱/۱۸ در گذشته ورات

جیس‌العوب آن مرحوم سارسید از ۱-۱

متغایریهای مخصوصات فوچونکه عالی

دائمه مخصوصی شهاده از ۳۴۷۸

سشاسمه ۳۴۷۸ صادره از شهر ۴-

تهران پسران متفوی ۴- صادره از شهاده از ۳۴۷۸

سشاسمه ۳۴۷۸ صادره از شهر ۴-

تصیر فرخی به شناسمه ۳۴۷۸

آدمان ملت

اوگان حزب ملت ایران

دوره پنجم سال یکم شماره ۱۹

تهران از حادثهای ناگوار انقلاب بزرگ مشروطیت است، صرف نظر از دسیسه‌ای که ممکن است در آن بکار رفته باشد، جا دارد توضیحی درباره آن داده شود. از آنجا که دربار استبدادی فاجار پس از جنگهای زیان‌آور با روسیه، وشکستهای دلخواش از تزاریسم به موجب پیمانها و هم به هراس از نیروی نظامی روسیه زیر تأثیر آن دولت می‌بود، دولت انگلستان برای کاستن از نفوذ رقیب نیرومند خود، در نهان مشروطه خواهان را به پایداری در رابر دربار استبدادی تشویق می‌کرد و می‌خواست از راه همدلی نشان دادن با مشروطه خواهان در دربار ایران هراسی از خود ایجاد کند و امتیازهای بگیرد.

از سوی دیگر دولت روس که پیشرفت کار مشروطه خواهان را به زیان دربار که اصلی‌ترین پایگاه او در ایران بود، می‌دید، کوشش داشت تا آنجا که ممکن باشد از پیشرفت آنان جلو گیرد. براساس این دو گونه برداشت متفاوت از جریان مشروطه خواهی، دو سیاست روس و انگلیس در ایران با یکدیگر برخورد کردند و هر کدام از دو سیاست به حمایت یکی از دو طرف مبارزه، آزادیخواهان و دربار، گارهای به جا می‌آوردند.

ولی این دو سیاست هر دو به زودی دریافتند، که برخورد آنها با یکدیگر در ایران به زیان هر دو است و به ویژه انگلیسها به سرعت فهمیدند که پا گرفتن مشروطیت در ایران و بدید آمدن حکومت ملی، به هیچ روحی به حال ایشان مفید نخواهد بود، پس هر دو براساس این برداشت مشترک، گفتگوهایی برای پایان دادن به برخوردهای سیاسی خود در ایران آغاز کردند.

از سوی دیگر در اروپا، صفت‌بندی‌های سیاسی تازه‌ای پدیدار می‌شوند و آلمانها بر قدرت نظامی خود می‌افزونند و در اروپا برای خود مددستانی جستجو می‌کرند و انگلیسها که نمی‌خواستند تعادل نظامی و سیاسی اروپا بر هم بخورد، بهترین راه مقاومت در

گروهی است و بی‌جهت نیست که روحانیت ترقیخواه برجمدار این جنبش فرهنگ نیرومند ایران، توانایی کاملی دارد برای آنکه در ذهن انسانها، اندیشه‌ای به شناخت و آنرا به طلب آن برانگیزند.

همه کوشش‌هایی که تا کنون برای پیدا کردن برش‌های خاص اجتماعی در انقلاب مشروطیت ایران بعمل آمده، بی‌نتیجه مانده است و هر کدام از تحلیل‌های کلاسیک یا نئو-کلاسیک را از مقطع «طبقاتی» انقلاب مشروطیت قبول کنیم، این‌بهی از سئوالهای بی‌جواب در پیش روی ما باقی خواهد ماند.

راستی آن است که اندیشه مشروطیت و آزادی، ره‌آورده منافع اقتصادی نبود، یک نیاز ملی و ره‌آورده فرهنگ بود. این آشنازی دیرین ما بود که به سفر رفته و از سفر بازمی‌آمد. ملت ما چنان در برای این اندیشه آغوش گشود که هیچ توجیه «مادی» یا «طبقاتی» برای آن نمی‌توان سراغ کرد. دو اندیشه بزرگ آزادی و استقلال سراسر فرهنگ سرسار و انسانی ما را در خود گرفته است و هیچ گوشه فرهنگ ما از این دو اندیشه خالی نمی‌باشد.

روستائی و شهری دارا و ندار—باساد و بی‌سود و بپر و جوان و زن و مرد سنت‌گرایان و تجدددخواهان همه با هم در انقلاب مشروطیت شرکت جستند.

وطن از کفر رفته بود، به راستی از کفر رفته بود، خیزش طوفانی مردم ما آنرا به ما بازآورد. و آنچه هم‌مردم را به جانشانی در راه مشروطیت برانگیخت، خطرهای بسیاری بود که میهن ما را در خود فرو رفیع نیاز در دمدمان مصرف نماید و اگر جز اینها کشد، حکومت بروی روانیست.

ایستادگی در برای حکمرانان ستمگر و شوریدن برایشان و به زیرکشیدن شان در تاریخ ایران، پدیدهای است آشنا و سرایی تاریخ ما

خیزش طوفانی مردم

آنگاه که به ظاهر اندیشه آزادی از غرب به ایران سفر کرد در این سرزمین هوا بی‌آشنا یافت و در این هوا به سرعت نمود کرد و شاخ و برق آورد.

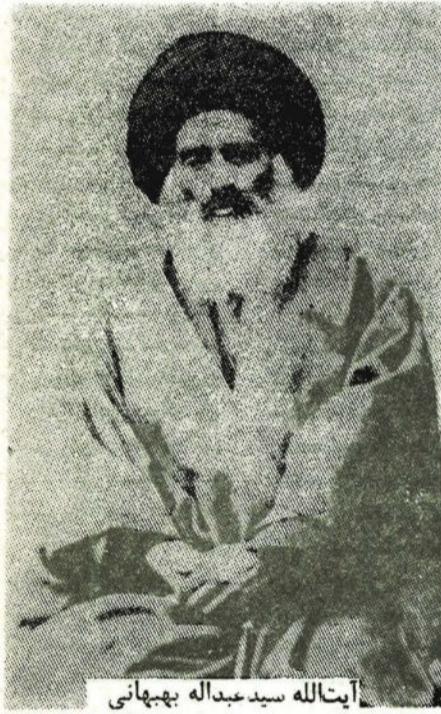
اندیشه آزادی را شناختیم و هم گرامی داشتیم، این مفهوم از آن خودم بود. ما آن را آفریده و پرورده بودیم غرب هم آن را از ما دریافته بود. آنچه از غرب به ایران سفر کرد، مفهوم آزادی نبود، بلکه مکانیزم‌های اجرائی آن بود. غرب اندیشه آزادی را از ما ستابند و در تخریب بزرگ انقلاب صنعتی و تجدید سازمان اجتماعی (رفورماسیون) ساختهای حقوقی و قانونی برای آن بیدید آورد.

آزادی و آزادگی، در فرهنگ ایرانی که از آموزش‌های والای اسلامی مایه گرفته تنها یک شیوه اخلاق و برداشت فردی و شخصی نبوده است.

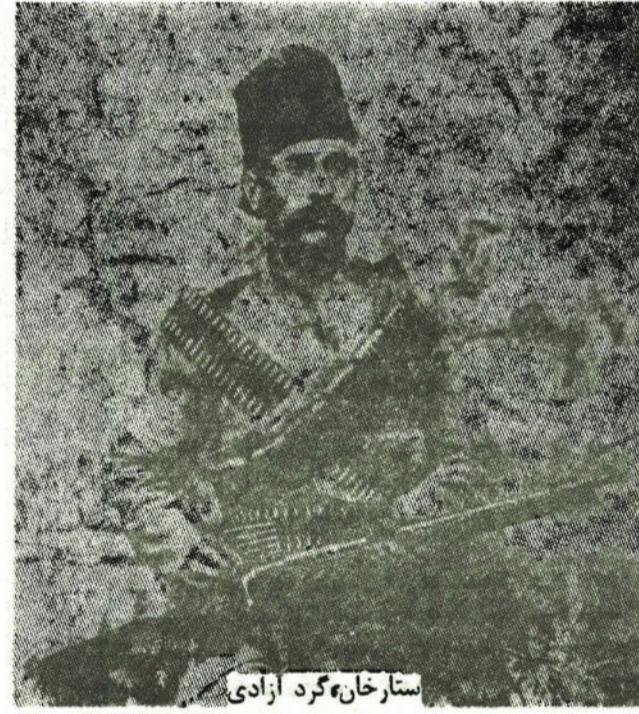
این مفهوم‌ها به گونه‌ی وسیله‌ای برای نیل به کمال اجتماعی و آفرینش آزادی نوشتر طرح گردیده.

مفهوم حاکمیت ملی، به گونه‌ی تعهد حکمران در برای ملت و حکمران در مجموعه فرهنگ ما هرگز حقانیتی برای خواستهای خوبی ندارد و قدرت حاکمیت چون امانتی به وی سپرده شده که باید در آسایش همکان به کار گیرد و وظیفه یافته تا خزانه کشور را در راستای آبادانی سرزمین و رفع نیاز در دمدمان مصرف نماید و اگر جز اینها کشد، حکومت بروی روانیست.

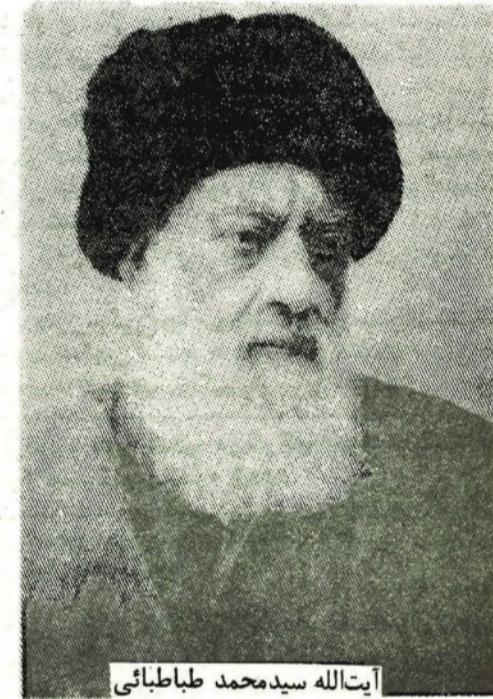
ایستادگی در برای حکمرانان ستمگر و شوریدن برایشان و به زیرکشیدن شان در تاریخ ایران، پدیدهای است آشنا و سرایی تاریخ ما حکایت از این دارد که هرگاه حکمرانی از میزانهای ملی و دینی برگشته باشد، نهیب طغیان مردم او را از مستی قدرت به هوش می‌آورد.

آیت‌الله سید عبداله بهبهانی

سatar خان، گرد آزادی

آیت‌الله سید محمد طباطبائی

برابر ارتضی نیرومند آلمان را، همدستی با روسها تشخیص دادند. پس هم از لحظه سیاست منطقه‌ای وهم از لحظه سیاست عمومی، دولت انگلیس منافع خود را در همدلی با روسها می‌دید و از سوی دیگر دولت انگلیس نمی‌خواست شعله‌های انقلاب ایران با آن سرکشی و گرما بالا بگیرد، زیرا یقین می‌دانست بالا گرفتن این شعله‌ها دامنه آن را به کشورهای همسایه هم گسترش خواهد داد و پدید آمدن چنین حالتی برای انگلستان حکم ضربه مرجی داشت.

از این‌رو پیش از آنکه کار انقلاب ایران گسترش یابد بهتر آن دید که باروسها به توافق برسد، گفتگوی روسها و انگلیسها چندان به دراز نکشید و هشت ماه بعد از گشوده شدن تختین مجلس شورای ایلی قرارداد محروم‌هایی که به قرارداد ۱۹۰۷ معرف شد با روسها امضا گردید که به موجب آن، ایران به دو منطقه نفوذ روس و انگلیس تقسیم می‌شد و تنها یک منطقه بسیار کم عرض بین این دو منطقه نفوذ عنوان کمرنگ مرکزی، از نفوذ هر دو خارج می‌ماند تا در آنجا دولتی ظاهری و انسی تشکیل گردد و امتیازهای مورد درخواست هر کدام از دو دولت صاحب نفوذ را مضمون کند.

بدین‌طريق اختلافهای روس و انگلیس در ایران پایان می‌یابد و هر دو برای نابودی مشروطه و حکومت ملی همدستان می‌شوند و انقلاب آزادیخواهی ملت ایران هم از این لحظه رنگی دیگر می‌گیرد.

از این لحظه به بعد، تحصن‌ها و گفتگوها و پیام‌دادن‌ها و گرفتگوها و اندزو پندادن پایان می‌یابد و تفکنها به صدا در می‌آیند و حماسه‌های قهرمانی ملت ایران به گونه‌ای باورنگردنی رخ می‌دهد.

انگلیسها و روسها هر دو می‌پنداشتند، اگر از دربار ایران پشتیبانی کنند آزادیخواهان و میهن‌دوستان به زودی سرکوب خواهند شد و نگرانی بقیه در صفحه هفت

آرده از ستم از به جان آمده بودند. روز شانزدهم ذی القعده ۱۳۲۳ هجری که نخستین بار رهبران انقلاب و گروه بزرگ تحصن کنندگان در حضرت عبدالعظیم به تهران باز می‌گشندند، شهر یکپارچه از جمعیت تهی گردید و همه بازارها و کانهای بسته شد همه برای باز گردانیدن رهبران مذهبی و مسیاران سیاسی به حضرت عبدالعظیم حرکت کردند. در تاریخ شروعه کسری آمده است «امیرخان سردار تلفن کرد در شکنها و کالسکهای شهر همه بدانجا بروند، بسیاری از اعیانها و توانگران در شکنها و کالسکهای خود را فرستادند. راه تهران و حضرت عبدالعظیم را نیز مجانی گردند و مردم چندان چندان اینها شدند و بهم فشار آورند که بین نایابی کسان میرفت». این یکپارچگی و همدلی همگان فراسوی سودهای گروهی است و انگیزه‌ای فرستادند.

آنگاه که تحصن کنندگان آمده حرکت می‌شدند، «سه ساعت به نیمروز بود، منبری در صحن گذارند و حاج شیخ محمد واعظ بالای آن رفت و در بودن همه علماء، مردم با آواز بلند «زنده باد ملت ایران» گفتند».

این آواز مردم در فجر انقلاب باز هم بیانگر نیروی به حرکت در آورده درخواست هست.

با این بستنشی و پیروزی اندک، چرخ انقلاب به راه افتاد و این پس رویدادها و برخوردهای ریز و درشت گوناگون در دفتر انقلاب نگاشته می‌شود و همه این برخوردها نشان از آن می‌دهد که انقلاب مشروطیت، آیت‌الله سید محمد طباطبائی در نامه‌ای به مظفر الدین شاه از ستمی که بر گروههای اجتماعی مختلف مردم می‌رود باید میکند، این نامه چنین آغاز می‌شود «فریاد دل وطن پرستان» چنین پایان می‌باید «برای خاطر یک نفر مستبد چشم از سی کرور فرزندان خود نیوشید».

و پیش از انقطع راه چاره‌ای بفرمائید تا مملکت از دست نرفته.... نوشترها و همه گفتارهای دو رهبر روحانی مشروطیت، بهبهانی و طباطبائی به روشی حکایت از آن می‌کند که ایشان نمایندگی همگان را داشته‌اند و از جانب «ملت ایران» پشتیبانی می‌شوند.

در این میان، پناهندگان شدن گروهی از مردم به سفارت انگلستان در

جون حکمرانان دوستدار قدرت مطلق، در تاریخ ما کم نبوده‌اند. ایستادگی و مبارزه مردم ایران هم در برای آنان، که بیش به صورت جریانی پیوسته در آمده است.

اگر زیرفشارهای گوناگون، گروههایی از مردم به ارادت از حکمرانی ستمگر نظاهر می‌کردندند تا در نخستین فرست به گفته سعدی «دمار از دماغ ظالم» بدر آورند و اگر برخی از هنرمندان ما از سرناگزیری درستایش از ستمگران سخنی بپرداختند، در جایه‌ای گفتارهای خود گرایش به ایستادگی در برای زورگویی را نیز نمایان ساختند.

عشق به آزادی و آزادگی، و عدالت در آنجا که فرست بروز و تجلی نمی‌یابد، به صورت عرفان لطیف و انسانی، جلوه‌گری می‌کند و در همه اندیشه‌های بلند عرفانی این مفهوم‌ها را به روشنی می‌توان دریافت.

اندیشه‌ای این مفهوم‌ها را یک دستانگری یا یک گروه و یا مدافعان مفهوم یک بخش از جامعه در ایران نمی‌تواند مورد رسیدگی قرار گیرد. هر کوششی برای جای دادن اندیشه آزادی و تلاش آزاد منشانه ملت ما در چارچوب دستانهای فکری اروپائی، عیش است، چرا که آزادی،

از عنصرهای اصلی فرهنگ ما بوده است و به جستجوی آن برخاستن در همه تاریخ ما پیوسته تکرار شده است.

فرهنگ ایرانی با اندیشه آزادی و آزادگی عدالت جوش خورده است و خود مبارزه کرده و جان باخته‌اند گواه روشنی برای ادعای ایستادگی.

* * *

نسبت دادن اندیشه مشروطه خواهی به این گروه با آن گروه، بی‌گفتگو برخطا است، در نهضت مشروطه خواهی و در انقلاب گسترش داده اندیشه آزادی و آزادگی در پنهانه تاریخ می‌گردند، همه مردم ایران تلاش کردند.

راست است که گروههای اجتماعی به انگیزه سودهایی که در اندیشه‌ها و روندهای تاریخی تشخیص می‌دهند به جستجوی آنها برمی‌خیزند. ولی صلاتی هر فرهنگ پایدار بی‌هیچ نرید، انگیزه‌ای نیز و مدت از سودهای

